

పాల్లు

— వి. వి.

“సంగీత మపిసాహిత్యం మేకమా పాతమధురం అన్యదాలోచనామృతం” అన్నారు, పెద్దలు. సంగీతం యొక్క మాధుర్యం చెప్పలేనంతది అని గదా దీనికర్థం- నిజమే మరి, అయితే పాడేదంతా, మధురమేనా అని నందేహం, ఎందుకంటే కొందరు పాడుతుంటే మాధుర్యానికి బదులు చిరాకు కలుగుతుంది. వైగా కొందరి పాటలో తీ పి పా లు తక్కువ టీ, కాఫీలలో వేసే చేదూ పాళ్లు వున్నట్టుగా ఈనాటి “రైట్ మ్యూజిక్” లో కూడా అని వున్నట్టే అనిపించు తాయి. కాఫీ పదేపదే తాగినవాడికి ఆకలిపోయినట్టు, ఈ రకం సంగీతం అదేవనిగా వింటే మంచి శాస్త్రీయ సంగీతమై బుద్ధిపోదు. అటువంటప్పుడు ద్రాక్షాపాకంలాటి ఆ పాత మధుర సంగీతాన్ని కాంక్షించేదెవరూ అని.

ఈనాటి ప్రపంచంలో అసలవాటి కన్నా నకిలీవాటిమీదే ప్రజకు మోజు పోచుచువుంది. నాటకకళ అడుగంటితే సినిమారంగం విజృంభించింది. భరత నాట్యమంటే అర్థంగానివారంతా “రోల్ ఆండ్ రాక్” చూసి హర్షిస్తున్నారు.

“లాకోబిన్నరుచి!” అంటారేమో అది సత్యంకాదనను కాని పోచు పాళ్లు ఎవరు దేనిని హర్షిస్తే అదే అందమై కూర్చుంటుంది

పాడినదంతా సంగీతం కానట్టు రాసిందంతా సాహిత్యం కాదని అన్నారొకరి మధ్య. కలం చేతపట్టగలిగిన

ప్రతీవారూ తాను రచయితనని అనుకునే పాడురోజు లొచ్చాయండీ అని వాపోయారు. అవునుమరి ఏదో ఒకటి రెండు కథలు రాసిన అస్మదాదులంతా రచయితలైతే అనరా అని. చెట్టు మహావృక్షం కావడానికి ఎన్నో యేళ్లు పట్టినట్టు. ఎన్నో ఋతువులదాడికి తట్టుకున్నట్టు మహా రచయిత కావడానికి కూడా కొంతకాలం కావాలని అన్నారు వారు అవునుమహాగాయకుడు కావడానికి అంతే అన్నాను. వారు మాట్లాడలేదు

చూడండి నామీద ఆగ్రహించక పోతే ఒక్కమాట అన్నాను. నావైపు చూసి ఉరిమారాయన. నేను మాట్లాడలేదు. “ఊ కానియ్యండి” అన్నారు.

గడ్డిపోచలు మొలవడం గడ్డిపూలు పూయడానికి ఆ టే కాలం పట్టదు. మఖలోపుట్టి పుబ్బలో రాలిపోతాయి అలాగే ఇదీ అంతే. వీటి ప్రయోజనం వీటికి యీ మహాస్పష్టిలో వుంది. గ్రాసజీవులైన పశువులకైనా వుపయోగపడుతున్నాయి గదా వాటి ఆందంచూసి ఒక్క ఊణమైనా మీ బోటివారు చూసి నిలబడకపోరుగదా అన్నాను.

“ఊ కానియ్యి ఆగకు” అన్నారు.

“మహావృక్షాలు నీడనిస్తే తరతరాలుగా ఆనందాన్ని సౌఖ్యాన్ని ప్రసాదిస్తే, ఆ పాతమధుర సంగీతఝరిలో ఎందరో ఆనందభ్యాకులు ఆఘమర్షణ స్నాన మాచరిస్తే, ఊక పొల్లు యింకొందరికి కొన్ని ఘడియల్లో పని చేస్తాయి. సృష్టి వైచిత్ర్యమే అంత” అన్నా.

*